

L'Olotí

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse à la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any...	5'00 pessetas.
Un trimestre	1'50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha travallat à l'ombra pera arribar a la realisació dels seus ideals. Defensor dels principis honorats que sustenta, ben clars y à la llum del sol los va exposar à la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda à Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguerem, enteném avuy que han de quedar à càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmiques d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras públiques de caràcter general, la resolució de tolas las cuestions y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions à proporció de sa riquesa; tot ab la organisació corresponent y adequada.

Peró enteném que correspón al Poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituhirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa lligació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que à Catalunya desempeñin càrrechs públichs; volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sinó per quant se refereixi à la organisació interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en ultima instancia 'ls pleus y causas; volém essor àrbitres de nostra administració, fessant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir à la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forrosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya; aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; à n' aixó arribarém à no trijar gayre. (Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897.)

AVANT SEMPRES

No desesperém may. La nostra naturalesa es de català de la montanya. Com més glassadas soporta més bon pellatge posa, com més neus atraves-sa més se li trempan els peus, quantas més pujadas ha de salvar més ferrenys se li tornan els muscals, com més pedregadas nos atrapan més se 'ns acorassa 'l cos, qu' estém ben avesats à veurer caurer els llamps als nostres peus y à sentir els trons

demunt la nostra testa com si se 'ns hi engrunés un mon.

No 'ns fan res perxó, la fredor ab que uns se miran las cosas de la Patria, ni las galletadas de glas que sobre 'ls nostres entusiasmes se volen tirar, perque la reacció ve depressa y llavors nos convensém qu' hem de fer molta feyna encare, qu' hem d' anar molt enllà y al veurerla tant llarga la pujada repreném ab més coratge 'l camí de la lluyta, no espantantnos devant las pedregadas d' insults qu' uns polítics sense ideas nos etgegan desde 'l temple hont se congriau tots los odis que arreu es-

campan els enemichs de Catalunya. A la nostra feyna ells plá que 'ns hi ajudan inconscienment; que aixís com darrera la tempesta be l' aserenada y surt radiant de colors l' arch de Sant Martí, nosaltres á cada pitrada que en contra nostre volen donar els centralistas veyém creixer al entorn de la bandera catalana un bon aplech de catalanistas que portant son amor per la terra, adormit á causa dels desenganys rebuts de nostres polítics, se desvetllan á cada verguessa da que de Madrid nos envian, senten son amor propi ferit á cada vecsasió que 'ls representants del poder Central comenten contra Catalunya, y lo que havian sigut suara, gent indiferenta, forsas sens acció, son avuy forsas vivas pel catalanisme, soldats pera defensar la Patria y tréurerla de las mans del Centralisme que s' ha proposat llensar d' una vegada l' estat espanyol á las planas de la Historia.

Y nosaltres no hi volém passar á la Historia qu' hem d' anar refentla y escriguentla ab tots els nostres esforços, fins que poguém posarhi ab lletres d' or el sant nom de *Llibertat* demunt las numerosas planas ab las que ab sanch nostra 'l centralime hi ha anat escriguent l' odiós, aborrible é ignominiós nom de *opressió*.

La lluyta no la sostenim ab titans, que l' enemich acaba las forsas y perxó mateix que las acaba es que fá 'ls últims espeternechs, volguentse mantenir ferm com el naufrech que fins que deixa de viurer no 's desfá de la estella ab la que s' havia abrassat per salvarse y ab ella s' enfonsa. Es aquí 'l nostre trevall; fer tots els medis pera que no 'ns arrastri en la seva cayguda aquest estat naufrech que á las nostras costellas s' arrapa y ab nosaltres s' aguanta. Y que no caurém al abim ab ell ja n' estém certs; y que arribarém al fi que 'ls catalanistas nos

hem proposat es indubtable. La persecució d' un fi justíssim com el nostre te son premi merescut.

Un bisbe se proposá restaurar el bressol de la nostra Nacionalitat, enrunat per mans criminals, y al cap de pochys anys aquell casal de Ripoll en quina nau gronxadas pel fum del encens hi havian ressonat las pregarias y oferiments de nostres comptes y reys, tornava execarse magestuós y 'ls bóns fills de Catalunya dintre d' ell s' aplegavan pera donar més forsa á l' estrofa del poeta qu' un dia d' aquells cantá

Quatre poetas van comensá;
ja no som quatre, ja som á cents,
ja fins un bisbe n' es capitá
d' aquesta mena de somatents...

Y 'l bisbe no trevallá ab el mesquí defiri d' obtindre una recompensa material sinó ab l' afany de retornar á la Verge son antiquíssim trono de Ripoll; á Catalunya sa casa payral; á sos Comptes y Abats llur honorífica sepultura y fer reviuir son esperit y sas virtuts y ab un y altras las venerandas tradicions catalanas.

Nosaltres tampoch hi pensém en que la feyna 'ns hagi de ser pagada. Sabém que Catalunya un dia havia sigut ben mastressa de sa casa y que hò pot tornar ser. Lo casal de Ripoll havia sigut gran, fou arrunat y avuy torna aixecarse com en son primitiu temps. Refer Catalunya pedra per pedra es lo que volém, y si un bisbe restaurá 'l monastir de Ripoll zel dia que siguém tots bons catalans no podrém restaurar la nostra Patria?

Ja tenim lo bressol y hem de garantirli la cambra.

X.

MADRID

Madrid es un misteri. Madrid que no conreuha un pam de terra, que no te

industria, que no te minas, que no te més que comers y tots saben que 'l comers aclapara la riquesa, però que no la produheix, y no obstant paga 120 milions de pessetas cada any que hi deixa el presupost de gastos y ademés el cupo de deutes, ab los quals ni hauria prou per mantenir sa població de 500 mil habitants; però aqueixa cantitat se 'ls hi menja 'l fisich ab el pressupost d' ingrés: ¿com poden pagar els blats á Castilla, 'ls vins á Aragó y Andalusia, 'ls fruyts á Valencia y á Murcia y 'ls vestits á Catalunya y al extranger? Tal vegada ho extrau de las rendas que l' aristocracia terratinenta te á las provincias? Nó, perque ab desvinculació de majorazgos els usurers locals se van quedant ab las terras y ab escasas rendas que encara conserva la noblesa, aquesta acostuma á gastarlas en l' extranger.

Y donchs com s' ha operat y se opera fa dos segles el misteri de viurer aquella gent que no ha treballat may, ni treballa? Tal vegada si tenim en compte la caterva d' empleats de totas categorías qu' han passat per las perdudas colonias; si donem una mirada á la centralisació en tots els rams d' administració pública, trobarém la clau per obrir la porta en que 's tanca 'l misteri. Veurém infinitat de generals, qüefes y alts empleats, que han sapigut aprofitar las circumstancias que se 'ls hi han presentat desde 'l descubrimet del nou mon á nostres dias, y trobarém infinitat de periodistas que alabant ó criticant els actes dels governants, cobran grans subvencions; congresos y associacions per vendrer al extranger la patria riquesa á cambi de repartir profusament bonas propinas entre la bohemia madrilenya, hi trobarém associacions, que concertant el preu de la compra de partits poli-

tichs y periodichs, periodistas y homes públichs, donant un tant per quin obri, un tant per quin deixi obrar, un tant per quin parli, un tant per quin calli y afins un tant per qui protesta si ho fa debilment, veurém que surten á milers desparramantse per las provincias ab patents de corso ab tal que donguin el tant concertat á Madrid.

A Espanya no s' obra un mal café, un mal teatre en qualsevol poblet, no 's trau un criminal de la presó, no se adultera un aliment, no s' entreduheix un contrabando, no s' oculta una finca, no 's guanya un mal plet y no s' infla una vanitat sens la terceria de Madrid.

Y ab aqueixos aranzels subrepticis, cobrats pel ministre, pel reporter, per l' investigador per l' empresari d' un teatre ó pel duenyo d' una *timba*, pel magistrat, ó pel timador de las sortijas, pel fondista, per l' abogat, pel sastre, ó per l' amo del café, consisteix tot el mecanisme económic de la vida madrilenya, y aixó ho veurém probat sempre que 's parla de l' autonomia de las regions, que tots els politichs y 'ls d' historia més poch neta, s' alssan com un sol home cridant: ¡ay d' Espanya si algún dia pogués arribar aqueix desastre! Y en part tenen rahó, perque ells son l' Espanya y 'ls espanyols els burros de carga.

JEM.

ESPURNAS

Aquest dia va semblarme que tu eras una dona que 'm convenia.

Avuy m' he convenut qu' eras un plomall de las mentidas.

A cada bufet del mon ja cambias de pensar, com el plomall que deixa

anar lo que més hermosor li dona, quedant un tronch feble que no serveix per res: ¡Qualsevol animal que pastori se 'l menja!

* *

S' ha mort un nen al costat de casa.

Els pares ploraven com si may més poguessen tenir consol.

Un altre nen també va pujar al cel y sa mare reya com una boja perquè s' havia tret un pes de sobre y 'l pare en aquells moments abressaba á un altre dona. ¡Mon!

* *

Al fi y al capdevall ets ben tonta, estúpida. ¡Ja veus! ¡no ets res!...

Que si 'm vols com tú dius, mantingte com dona honrada.

No vulguis cauri més en certas baixesas que son lo preludi de la esgarrifosa tempesta del burdell.

* *

Ja de petita feyas lo *semaniat*. (1)

Avuy que 't diuhen hermosa, encare que no bona moxa, si te 'n donas de tó! apreta are que hi ets á temps, que més tart, ¡Deu t' ajut! qui pugí mantenir cotxe podrà carregar ab tú.

C.

CRONICA CATALANISTA.

Lo meeting de Lleyda

Diumenge passat assistirem plens d'entussiasme y ab l'alegría al cor, al meeting catalanista de Lleyda, organísat per l'«Associació Catalanista» d'aquella ciutat, en protesta de la conducta imprudent d'una primera autoritat d'aquella capital. A las sis del matí sortirem en número de doscents de l'estació de Barcelona. A las principals estacions de la linea, com

(1) *Coqueta*.

Sabadell, Tarrasa, Manresa, Cervera y Tárrega, s'ajuntaren ab nosaltres una munió de companys. En todas las estacions se donaren crits de visca Catalunya, en mitg d'un entussiasme delirant. A l'estació de Mollerusa, hi havia pochs menos que tot el poble, qu'esclatà en un fort aplauso al arribar el tren, al hora que una orquesta feya sentirnos las valentas notas de nostre himne nacional. Anava creixent l'entussiasme. A las dotze y mitja arribarem á Lleyda, essent rebuts ab forts aplaudiments per una massa de gent en número de més de quatre cents que 'ns esperaban á l'endén, ab tot y haver de comprar bitlet. El tren qu'ens hi havia portat anava atestat de sagells catalanistas, y en alguns vagons s'hi llegian lemas alusius formats ab sagells. També la Guardia Civil ens vingué á rebre en nom de son *principal*... pro ab l'escopeta al bras. Se repartiren molts exemplars de la doctrina catalanista.

Las tres y mitja era l' hora que comensá la festa. Lo teatro ahont se celebrava estava pleníssim; no hi cabia ni una ànima més; se calcula que hi havia unas quatre mil personas. Parlàren los senyors Reyné, Mallofré, Closa, Mon, Roca, Fiter, Permanyer, y 'l President de la «Unió Catalanista» senyor Folguera y Durán. Tots els oradors parlaren en termes molt radicals é intransigents, essent ovacionats é interromputs per el poble lleydetà. 'L delegat del Governador tingué de cridar á l'ordre á n'algún orador. Acabá tant hermosa festa ab el cant dels *Segadors*, escoltat ab molta relligiositat á peu dret. Se donaren viscas á Catalunya, á Lleyda y á l'«Unió Catalanista.» Lo entussiasme fou indescriptible.

A las vuyt del vespre regressarem altre volta á Barcelona sumament satisfets de l'acte celebrat en defensá

els drets de nostra hermosa y mal-haurada Patria.

Forem despedits á l'estació per una gentada inmensa y pe'ls coros «La Violeta» y un altre quin nom sento no recordar en aquest moment, qu'entonaren nostre cant *Els Segadors*. Arrià 'l tren y encara 'l poble de Lleyda 'ns vitorejava.

A las duas de la nit arribarem á Barcelona, ahont forem rebuts per una colla de companys de causa, donant viscas á Catalunya.

En resúm: El meeting de Lleyda jamay podrém oblidarlo els que tinguerem la sort d'assistirhi. Creyém que al poble lleydetá 'l tindrà sempre present y sabrà aprofitarse de tot lo que digueren els oradors, verdaders apóstols de nostre santa causa.

Deu vulgui que sovintegin aquestos actes en bè de nostre Patria.

Avant y fora. ¡Visca Catalunya!

J. Castellet Pont.

D' un extracte que 'l notable setmanari *Catalonia* fa d' un article que E. Demolins publicà en *La Science Sociale* en Desembre de 1899, retallém los següents fracments.

«El Castellà te qualitats brillants indubtablement, adhuch ne te de massa brillants; però li mancan las qualitats sólidas. Dona en abundancia el tipo del cortesà, del guerrer y del funcionari; però no produeix sinó un grau insuficient el tipo de l'agricultor, de l'industrial y del comerciant.

»Domina per la vida pública y no pas per la vida privada. Per aixó sa dominació es pesanta y no ve justificada pels bons resultats que 'ls governats tenen el dret d'exigir.

»No 's pot, donchs, aplicar á n' els castellans la fórmula dins la qual resumiam las constatacions de la ciencia social sobre aquest punt: «Quan una rassa 's mostra superior á una altra en las diversas manifes-

tacions de la *vida privada*, acaba per predominar *fatalment* en la vida pública y per afirmar la seva preponderancia. Que aquesta preponderancia sia després imposada pacíficament, ó per las armas, no per aixó ha d'esser, en un moment donat, consagrada oficialment y després reconeguda universalment».

»Es talment formal aquesta lley que se verifica en favor dels castellans mateixos. Ells han conseguit, com de fet, assimilar y dominar las provincias de l'Espanya que 'ls eran inferiors, las del mitg dia per exemple; però han estat impotents davant per davant de Catalunya, perque 'ls es superior. Els catalans els son certaments superiors per la potencia del treball. Sobre aquest punt no hi ha dubte possible.

»Ells son incomparablement més treballadors que no pas els castellans: «No solament han cambiat en bells jardins las valls regables que miran cap á mar, sinó que encara han atacat las pendents áridas de las montanyas, y forssat la pedra esmicolada barrejada á las terras aportadas de la plana á nodrir llurs vinyes, llurs oliveras, llurs cereals. Per aixó diu el proverbi: «Els catalans, de las pedras treuhen pans».

»Catalunya deu en part la superioritat que acabém de constatar á certas circunstancias históricas.

»La més gran part d'Espanya ha estat, sobre tot, influída per un aport originari de poblacions africanas, y posteriorment pels Maurs. Aquestas poblacions, més preparadas pera la guerra, pera las aventuras y pera la dominació política que no pas pera 'l treball intens y productiu, han retingut l'Espanya en un estat social endarrerit, qui es, en suma, més africà que no pas europeu.

»Catalunya, al contrari, ha rebut directament y més profundament las influencias de l'Europa occidental. Apenas fou tocada pels Maurs, la dominació dels quals va esser de curta durada. Del segle vuyté enssá, forma, sota l'autoritat dels Frances, una circumscripció particular, la *Marca hispanica*. Després, tot y restant

sota la supremacia franca, va entrar dins el règimen feudal, y es trocejá en feús independents entre 'ls quals el comtat de Barcelona devingué preponderant.

»A Catalunya, las influencias europeas han vingut, donchs, á atenuar notablement las influencias africanas, y aixó es lo que explica 'l caràcter social més avanssat y més progressiu d' aquesta provincia.

»Quan un hom judica Catalunya per comparansa ab Castella, sembla quasi que entra dins del tipo social de l' Europa occidental; però quan se la judica per comparansa ab la població de l' Europa occidental, apareix que entra realment á Espanya, y per Espanya, á l' Africa.

»Está, donchs, prou europisada pera patir dins del règimen retrógrado que se li imposa y ho no está prou pera enfranquisen. Cruel situació que li dona 'l sentiment de sa miseria, sense donarli 'l medi de sortirne!»

Diumenge vinent, si Deu ho vol, tindrà lloch l' acte de propaganda catalanista que las agrupacions de aquesta vila organisan á Sant Feliu de Pallarols.

L' acte promet ser lluhit y concorregut, puig á més dels elements de Olot sembla hi assistiran representacions de fora.

Han sollicitat la adhessió á la «Unió Catalanista,» 'l Centre Català de Figueras, la Associació Catalanista de Vilanova, la Agrupació Catalanista, «La Coronela» d' Esparraguera, la Agrupació Catalanista de Crespiá y 'l periódich setmanal de Barcelona *Juventut*.

A Barcelona s' ha format una societat catalana recreativa de tardas, titulada «La Englantina,» que farà sa festa inaugural el dia 11 del próxim Mars.

Hem rebut *La Veu de Mallorca* que porta escullits treballs. Agrahim la visita y establím el cambi.

També hem rebut el setmanari *La Barretina*, que torna com avans á sembrar las ideas religiosas entre 'l poble pera desterrar tot lo possible la mala llevar qu' escampan els setmanaris pornogrífichs.

S' ha publicat el cartell convocatori del certamen que celebrarà la «Associació Catalanista» de Lleyda en la vinenta festa major d' aquella capital.

Divendres de la setmana de més enllà, nostre amich en Joseph M. Aguirre, llegí en el «Centre Excursionista de Catalunya,» un magnífich treball titolat, «Impresions y recorts d' una anada á Puigsacalm,» que fou molt aplaudit per la numerosa concurrencia. També foren notables y ben rebudas las progeccions de las fotografias que de la excursió tragué en Lluís Bartrina. Del treball d' en Aguirre que ja conexiam, *La Rendixensa* del diumenge prop passat ne porta un escullit tros.

Molt concorregut se veu el local de la «Agrupació escolar Ramon Llull» de Barcelona, ab motiu de donarshi una tanda de conferencias dedicadas á estudiar la personalitat del gran filòsof Ramon Llull.

S' ha inaugurat l' «Agrupació Catalanista» de Granollers, havent sigut dit acte una verdadera festa patriòtica y de transcendencia pel catalanisme d' aquella comarca.

Dintre pochos dias veurà la llum pública una nova obra del reputat poeta Apeles Mestres titulada *Poemas del Mar*.

La important revista *L'Atlàntida* fa saber en son darrer número que á todas las associacions y agrupacions adheridas á la «Unió Catalanista» se 'ls hi posará en una secció oficial tots els avisos que desitgin.

Lo día 18 del vinent mes de Mars se celebrarà á Sitjes un gran meeting de propaganda catalanista organísat pels nostres estimats companys de la Agrupació d'aquella patriòtica vila. Dintre pochs días donarem més detalls d'aquesta festa, que revestirà gran importancia.

LLUÍS.

SECCIÓ DE NOTICIAS

Ahir al mati fou viaticat nostre estimat amich y conegut propietari de aquesta vila don Valentí Mas de Xaxás. Li desitjém un prompte alivi en la enfermetat que sofreix.

Dissabte passat un semi-exèrcit de quitxalla corria pel Parch al crit de guerra! apedregantse y sense mirar com es natural, lo que feyan, ocasionaren bon sust á unas senyoras que passaban per allà.

Aixó no es la primera vegada que succeheix.

Y 'ls municipals?

Per are perfectíssimament bons.

Al senyor Jutge d'instrucció de aquest partit don Juli Lassala, se li ha prorrogat per deu días la llicencia que té concedida pera 'l restabliment de la seva salut.

Circulan bitllets falsos de cent pesetas, bust Jovellanos y emissió del 25 de Juliol de 1893. El paper dels falsos es menos groxut y las tintas del bust més negras que en los lligitims.

Ofereixen ademés una particularitat

molt característica que pot servir de norma á las personas poch pràcticas en apreciar certas diferencias. Els bitllets falsos, tenen perfectament transparent d'una netedat notable, la contrasenya B. 100. E. que per el costat de la matris se veu entre 'ls fils, mentres que contrastant ab la mateixa 'l bust del centre y la xifra 100 que hi ha al dessota, especialment aquesta, distan molt de serho tant, mentres que en els lligitims es igual.

El mercat del dilluns, no obstant y 'l vent que molestava, se vegé molt concorregut; verificantse moltes transaccions.

Avuy si 'l dia s'ho porta, sembla que serán molts els vehins d'aquesta vila que sortirán á fer el dijous Llar-der.

Alguns joves interns dels Escolapios, el dimars de Carnestollas posarán en escena algunas obras en lo teatro de aquell colegi.

Diu *La Renaixensa*.

Gracias á Deu no s'errá gens *La Renaixensa* al prometes de la vinguda del nou Bisbe una campanya en pró de la llengua catalana y de las arts de nostra terra. La primera part se vegé complerta ab sa cèlebre Pastoral. La segona está plenament confirmada ab sa darrera circular prohibint la venda d'objectes d'art antich y la restauració de tota mena d'altars y obras relligiosas sense permis *per escrit* del Prelat, qui assegura que no el donará sense prèvia consulta á personalitats reconegudas per sa competencia.

Nos es molt grat oferir á S. E. I. un nou testimoni de respectuós aplauso per sas encertadas disposicions en pró de la Religió y de la Patria.

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 22.—La Càtedra de Sant Pere en Antioquia, Sts. Abili y Pascasi bs.

Div. 23.—S. Pere Damià bisbe y dr. y santa Margarida de Cortona.

Dis. 24.—S. Matias ap. S. Modest b. cf. y Sta. Primitiva mr.

Dium. 25.—El beato Sebastià de Aparici.—(I. P.)

Dill. 26.—Ntra. Sra. de Guadalupe.

Dim. 27.—S. Leandro arquebisbe y S. Baldo-mero cfs.

Dimec. 28.—*de Cendra*. S. Macari y companys mrs., S. Romà ab.—*Abstinencia de carn.—Desde avuy al 22 de Abril, se gana la indulgencia de la Butlla, y rebent los sants Sagraments se pot elevar a plenaria.*

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia Parroquial.—La exposició de S. D. M. comensa á las cinch y mitja.

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'50	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	12'00	«
Fajol.	12'25	«
Mill.	12'50	«
Panis.	14'00	«
Monjetas.	24'00	«
Fabas.	15'00	«
Bessas.	14'00	«
Llubins.	09'00	«
Patatas (carga).	08'00	«
Ous (dotzena).	01'10	«

OLOT.—Imp. de N. Planadevall —1900.

A N U N C I S:**LO POSITIU**

AVÍS AL PUBLICH; En l' acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás 5, d' aquesta vila, s' ha rebut pera la present temporada, una numerosa y variada existencia de **CAPAS FETAS** desde l' módich preu de **17'50 á 100 PESSETAS** una, y un abundant assortit de géneros del país y extrangers, pera la confecció de **TRAJOS Á MIDA**, qual preu es de **20 PESSETAS** en avant.

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas. LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España. Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 39.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Capital **34.000,000** de pesetas.

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 39.—BARCELONA.